

מסורת הש"ס

(א) [פרקין כב.], (ב) [ג'ל
שיסיון].

הגהות הב"ח

(א) תוש' ד"ה אחא
וסי' דטוען נמקד דידך
שקלמינא:

גליון הש"ס

תוס' ר"ח אהא וכו' הא
מצי האי למיסר לקות.
עין חולין דף לו ע"א תוס'
ד"ה פלגא:

הגהות הגר"א

[א] תום' ד"ה אחא. האם
היה כ"ו. ג"ב ובי"ב בינמות
שם ד"ה וכן ונכחיות
פ"ה ב' וחזירו. הא
דכ"ן דג"כ חזיקין שחא
הפקידו נכדים ובי"ב תום'
למטה וגרלה לפרס דהכ"א
כשמעתיא כ"ו. [ב] שם
א"ר משקיאל כ"ו. ג"ב ובי"ב
תום' נכחיות שם ובינמות
קט"ו כ"ו.

בופרא לפי שופתין אותם
מיד. ואע"פ שקיבל שכרה
תליא מילתא. היכי שבקינן
לה: משום דמסניא תניא.

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

ע.

עין משפט
גר מצוה

קא א ב מ"י פ"ח מהל' מלוא ולוא ה"י א"ל סמג ללחין קנב טושי"ע י"ד ס"י קטו סעיף ג:
קב ג מ"י שס פ"ד הלכה ד ופ"א מהל' נחלות הלכה א סמג שס טושי"ע י"ד ס"י קס סעיף י"ח וטושי"ע ח"מ ס"י רל סעיף ח:
ח:

קָדַם ד' מַיִן כִּי הָיָה תַּהֲלֵי
תַּהֲלֵי הָיָה ה' סָמָה
שָׁם:
קָדַם ה' מַיִן שָׁם כִּי הָיָה
יָד וּפְרִיָה תַּהֲלֵי
נַהֲלֵי הָיָה ה' סָמָה שָׁם
טוֹשֵׁעַ חֲמַם סִי דֵל סַעֲיָף
ח':

לעזי רש"י

קלדיר"א [ילדיר"א].
קוסקום גדול.

מוסף רש"י

קרוב לשכר ורחוק
להפסד רשע. זסקיל
רצית (לפיל סד).

מעוֹת של יחוסים מותר להאזוֹתן ברבית. ה"מ למיפרך מיפוך
 ליה משום לזה דקעבר בלח תשיך (דנרס כג) אלא דעדיפא
 ספרין איני קסבר דלא ממייב ליה משום לא תשיך אלא כשגם
 ההמלוה מזהר: **דקא** טבלי עייהו חוסבא דנחשא. משמע

יִגְהַגוּ בְּנֵי כּוֹפְרָא אֲגָרָא בִשְׁעַת מְשִׁיכָה
פְּגָרָא בִשְׁעַת שְׂבִירָה אִמּוֹ כִּמְנַהֲגָא תְּלִיא
מִילְתָּא מְשׁוּם דְּתוֹמְנִיתָא תְּנִיא מְנַהֲגָא אִמּוֹ
רַב עֲנָן אִמּוֹר שְׁמוּאֵל מַעוֹת שֶׁל יְתוּמִים מוֹתֵר
לְהוֹלּוֹתן כְּרִבִּית אִמּוֹר לִיה רַב נַחֲמָן מְשׁוּם
דִּיתִמִּי נִינְתוּ סְפִינָא אִסּוּרָא ⁶ יִתִּמִּי
אֲכִילֵי דְלֹאֹר דִּירוֹתוֹ לִילוֹ בְּתֵר שְׂבִקְהִיָּא אִמּוֹ
לִיה אִמָּא לִי אִיזוּ גּוֹפָא דְעוֹבְדָא חֵיכִי הוּא
אִמּוֹר לִיה הֵהוּא דּוּרָא דְבְנֵי מֵר עוֹקְבָא
דְּהוּבָא בִּי מֵר שְׁמוּאֵל תְּקִיל וְיֵהִיב לִיה תְּקִיל
וְשְׁקִיל לִיה שְׁקִיל אֲגָרָא וְשְׁקִיל פְּחָתָא אִי
אֲגָרָא לֵא פְּחָתָא וְאִי פְּחָתָא אִי אֲגָרָא אִמּוֹ
לִיה כִּי הָא אִפִּילוּ בְּרוּקְנָא נְמִי שְׂרִי לְמַעֲבֵד
דְּהָא מְקַבְּלֵי עֲלֵיהוּ חוֹסְבָא דְנַחֲשָׁא דְכִמָּה
דְּמַקְלִי נַחֲשָׁא בְּצִיר דְמִיָּה אִמּוֹר רַבָּה בִּר
שִׁילָא אִמּוֹר רַב חֲסָדָא וְאִמּוֹרִי לֵה אִמּוֹר רַבָּה
בִּר יוֹסֵף בִּר חֲמָא אִמּוֹר רַב שֶׁשֶׁת מַעוֹת
שֶׁל יְתוּמִים מוֹתֵר לְהוֹלּוֹתן קְרוֹב לִשְׁכֵר
וְרוֹחוֹק לְהַפְסֵד רַשְׁעֵי רַבְנָן קְרוֹב לִשְׁכֵר
וְרוֹחוֹק לְהַפְסֵד רַשְׁעֵי קְרוֹב לְהַפְסֵד וְרוֹחוֹק
לִשְׁכֵר חֲסִיד קְרוֹב לֹה לֹה לֹה רְחוֹק מוֹה וְמוֹה
זוֹ לֵאחַר מִדַּת כָּל אִדָּם אִמּוֹר לִיה רַבָּה לְרַב יוֹסֵף
הֵנִי זֹחִי דִיתִמִּי חֵיכִי עֲבָדִין לְהוּ אִמּוֹר לִיה
מוֹתְבִין לְהוּ כִּי דִינָא וְיֵהִבִין לְהוּ זֹחֵא זֹחֵא
א"ל וְהָא קָא כְּלִיא קְרָנָא אִמּוֹר לִיה מֵר חֵיכִי
עֲבִיד אִמּוֹר לִיה בְּרוּקְנָא גְבָרָא דֹאִית לִיה דְּהָבָא
פְּרִיכָא וְנִקְטִין דְּהָבָא מִינִיה וְיֵהִבִין אֲבֵל
נִיהִלִּיא קְרוֹב לִשְׁכֵר וְרוֹחוֹק לְהַפְסֵד אֲבֵל
דְּבֵר מְסִים לֹא דְלֹמָא פְּקִדוֹן נִינְתוּ וְאִתִּי
מִרְיָה יֵהִיב סִימְנִין וְשְׁקִיל לִיה אִמּוֹר רַב
אִשִּׁי תִינָה אִי מִשְׁתַּכְּתָּ גְבָרָא דֹאִית לִיה
דְּהָבָא פְּרִיכָא אִי לֹא מִשְׁתַּכְּתָּ גְבָרָא דֹאִית
לִיה דְּהָבָא פְּרִיכָא נִיכְלוּ זֹחִי דִיתִמִּי אֲלֵא אִמּוֹר
רַב אִשִּׁי יִחְזִינָן גְּבָרָא דְמִשְׁפּוֹ נְכִסְיָהּ וּמְהִימָן
וְשִׁמְעֵי דִינָא דְאוּרִיתָא וְלֹא מְקַבְּלֵי שְׁמָתָא
דְּרַבְנָן וְיֵהִבִין לְהוּ נִיהִלִּיא לִיה דִּינָא:
מִתְנָה

היה נאמן אי היה סימנא מעליא כיון שהנפקד איז טוען לקוחין הן בדין או שלי היו מעולם וימי בימי הגידוי לך הסימן אללא מודה שהפקיד לו אללא שאומר כמו שאירע הסימן בשלך כן אירע בשלי ואע"ג דלית ליה מגו לא היה נאמן דהיי מגו במקום עדים וגרסה לפרש דהכא חיישינן

שפה שאו נס ומתרגמין על
ש להם כח להפקיר נכסי
רוב לשכר ורחוק להפסד:
מתני'

ד"ה (ועוד) גבי ההוא דלפקיד כסא דכספא צי חסא שכיב חסא ולא דקא ארבי סימנא משמע אלף אמר ימי כיון דריבא סימנא שקיל ומיחו דרעון בסומנא חסא א"ל לא שצקת מי כלל גבי עשרים שצקת סביה סימני כסף וחדב שלחם ועוד אכתי קשה דלמא ליה הכא דאית ההוא שול ונראה לפרש דהכא בשעתין חישבין שמה יבא עדים לעלון דלמנע מהלואותא חסא לעדים ויכירי חסא שול ונביהא שול ליתומים לקוח ביד אחר דמציאה חו מתנה מילתא דלא שכיב ידיו והכי פירושא חדא דרעיון ביה דלא אמר ובעטס זה לחודיה ויעילו ויהי הטעמים יחד [ב] א"י מעיקרא לא ר"ל שהיה הטעם יחסי ויעילו ויהי דלמר כספא פ"ק דמכות (דף י:) גבי ארסא ועוד האמר רב יהודה כספא שמואל הלכה כר"ג ופרקי וביה כי הטעמים דלא טעמא דלא קאמר מרזא מהני לחודיה לא מהני אלאה והכא כולן פסולין אלאה למה מלארס ולהכי פריך כי לא מי מהני בזהדי עממא דהלכא כר"ג כו' :

[illegible]

אין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones